

ANDAGT

Det vigtigste!

Julen er maksimalisme. Her elsker vi det overdådige og det ekstravagante, og vi dyrker det ud over alle grænser. Gaver til alle! Pynt og glaskugler i mængder. God mad og drikke ved enhver given lejlighed.

Jeg har netop læst Svend Brinkmanns "Gå glip". Den handler tilsyneladende om det modsatte af maksimalisme, nemlig begrænsningens kunst og værdien af at gå glip af noget. Denne livskunst er vigtig både for os som samfund og som mennesker. Det er i sig selv værdifuldt at lære "at nøjes" frem for at ville det hele og ville have det hele. At koncentrere sig om det vigtigste.

Vi kan ikke det hele – og vi skal ikke det hele! Vi skal besinde os på, hvad det vigtigste handler om; julen betyder, at Gud blev menneske.

Evangeliet fortæller os det, som vi i virkeligheden godt ved, men som vi har det med at glemme: Det vigtigste i livet skal vi have givet, det vigtigste i livet kan vi ikke købe, ikke tage selv, snyde os til, forhandle os til eller bestille over nettet. Det vigtigste i livet skal vi have givet af andre; af et andet menneske. Og det vigtigste får vi i sidste instans givet af Gud selv.

Det er det, evangeliet og julen vil fortælle os. At det vigtigste er Guds gave til os i form af andre mennesker. Her går vi og tror, at alt i verden kommer an på mig, og hvad jeg kan, og hvad jeg formår, og dermed også hvad jeg ikke kan, og hvad jeg ikke formår.

Men så er det, evangeliet kommer og fortæller mig, at alt det, jeg jager efter i livet, det får jeg skænket. At det vigtigste i mit liv skal jeg ikke jage efter, men det gives mig, hvis jeg standser op, ser og lytter.

Lone Hvejsel
01.11.2017